

O dvoch kamarátoch, ktorí sa skoro pobili

Zo všetkých písmen, koľko ich v abecede máme, boli kedysi najlepší kamaráti tieto dve: I a Ypsilon. Teda vlastne dvaja.

i & y

I-čko a Ypsilonko sa tešili, že znejú rovnako, a pritom každý vyzerá celkom inak. Páčilo sa im, že sú dvaja na počutie rovnakí, a pritom v skutočnosti iní. Žiadne iné dve písmená také v celej abecede neboli, len oni. Bavilo ich, že sú v tom spolu. Ale to boli ešte malí.

Ako rástli, začali sa stále častejšie vadiť. Už ich to nebavilo, že znejú rovnako. Už ich to štvalo. Chceli byť každý svoj. Nakoniec si začali jeden druhému vyčítať, že ten druhý mu kradne kamarátov, čiže ostatné písmená.

y: “S tebou sa hrá oveľa viac písmen ako so mnou!” kričal Ypsilon na I-čka. “To nie je fér!”

i: “Čoby viacej! To si vymýšľaš!”, bránil sa I-čko.

y: “Nevymýšľam: aha, J sa so mnou nikdy nehraje! Ani C. Ani Ď. Ani Ň. Keby som si k nim sadol, odsadnú si,” háda sa Ypsilon.

i: “No dobre, so mnou sa zasa nebaví D, ani N. Alebo, napríklad, L,” hovorí I-čko a potom už len kričí. “A videl som, že sa hrá s tebou aj M, aj S, aj K! A keď som sa s nimi chcel hrať ja, tvárili sa, že ma nevidia. Prečo asi, ha? Určite si mu na mňa niečo škaredé povedal! Chceš, aby sa všetky písmená hrali len s tebou! Ty podrazník jeden hnusný!” reve I-čko.

y: “Ja, že som podrazník?! Ved' ani so mnou sa hocikedy nehrajú! To ty ma ohováraš! Teraz už viem! Sám si sa akurát priznal,” rozkríkol sa naňho Ypsilon a začal I-čkovi šklbať z hlavy bodku.

Úlohy:

Prosím, vo všetkých otázkach nájdite zo štyroch možností najsprávnejšiu odpoveď podľa toho, čo sa v príbehu píše. Podčiarknite v texte miesto, podľa ktorého ste na to prišli. Pamätajte, že to nemá byť odpoveď, ktorá by sa Vám zdala najlepšia, ale taká, ktorá vyplýva z textu:

Ypsilon a I-čko sa hádali, pretože:

- a) sa neznášali ako pes a mačka;
- b) si ich všetci večne mýlia;
- c) začali si závidieť, kto má viac kamarátov;
- d) ani sami nevedia, prečo;

Čo si I-čko s Ypsilon najviac vyčítali:

- a) drzosť;
- b) to, že by ich ten druhý pred ostatnými písmenami ohováral;
- c) ani sami nevedia, čo;
- d) to je jedno, lebo závist' ničí kamarátstvo;

v: “Tak, a už dost’!!” ozvalo sa im nad hlavou rázne. Ypsilon a I-čko, zabratí do zvady, si ani nevšimli, že nad nimi stojí vážny Výkričník. Hned’ stíchli. Výkričník bol veľmi štíhly, nebol vôbec písmeno, a všetci sa ho akosi báli. Alebo hanbili. Jednoducho, keď niečo povedal Výkričník, bolo to vážne. “Ešte sa nám tu budete biť! K tomu pre takú hlúpost’!”

y: “No ale,” povedal o chvíľku Ypsilon potichu. “keď my máme problém.”

v: “To je mi úplne jedno! Keď máte problém, tak ho riešte! Nech vás už nevidím sa šklbat’ a kričať! Ste hanba abecedy!”

Ypsilon a I-čko vedeli, čo sa robí s problémom, lebo hlúpi neboli. S problémom sa vždy ide za Otáznikom. Celý problém sa povie Otáznikovi. Tak sa vybrali za ním:

y & i: “Sme hanba abecedy, Otáznik?”

o: “A nie ste?”, odpovedal im. Otáznik inak totiž nevedel nič povedať, len otázkou.

y & i: “Čo máme urobiť, aby sme si nezávideli kamarátov, Otáznik?”

o: “A prečo si ich závidíte?”, opýtal sa ich Otáznik.

y & i: “Asi lebo raz sa niektoré písmená hrajú s ním, potom so mnou - a my nevieme vôbec, prečo si niekedy sadnú vedľa Ypsilonu a inokedy vedľa mňa. A niektorí zasa nikdy vedľa mňa, alebo skoro nikdy. Nemohol by tom byť nejaký poriadok, Otáznik?”, pýta sa ho I-čko.

o: “A potom by ste už nemali problém?”, odvetil im Otáznik.

Ypsilon a I-čko sa pozreli na seba a pokrútili hlavami, že nie.

y & i: “Nevieš nám nejaký taký poriadok vymyslieť, Otáznik?”

o: “Ja? Čo som ja písmeno? Ako by som to mal vedieť?” pokrútil hlavou Otáznik.

Tak začali rozmýšľať sami. Ako viete, Ypsilon sa druhým menom volá Tvrdé Y. A I-čko zasa Mäkké I. A tak ich napadlo, že tie písmená, ktoré sa chcú kamarátiť s Ypsilonom, sú vlastne všetky z rodiny Tvrdých. A tie, čo sa zvyknú kamarátiť s I-čkom, sú zasa všetky z rodiny Mäkkých.

Výkričník je veľmi štíhly, pretože:

- a) je prísny;
- b) skladá sa len zo zvislej čiarky, pod ktorou je bodka;
- c) skladá sa len z vodorovnej čiarky, pod ktorou je bodka;
- d) nikdy neje čipsy;

Prečo Otáznik vie povedať vždy len otázku?

- a) lebo je to opytovací znak a opytovací znak vždy znamená otázku;
- b) lebo nie je písmeno;
- c) lebo je múdrejší ako písmená;
- d) lebo je úplne hlúpučký

Ako dvom kamarátom Otáznik pomohol?

- a) poradil im, aby si rozdelili, kto sa bude kamarátiť s ktorými písmenami;
- b) na Otáznika sa kludne mohli vykašľať, spýtať sa mali skôr Výkričníka;
- c) neporadil im, lebo človek potrebuje vedieť odpovede, a to Otáznik nevie dať;
- d) bez Otáznika by nezačali hľadať sami spoločnú odpoveď a nepomerili by sa;

y: “Tak, počúvaj,” hovorí Ypsilon I-čkovi, “keď si vedľa mňa sadnú v nejakom slove Tvrdí - D, T, N, L, H, CH a K - budeš s tým v pohode, dobre? Mne je s nimi fajn. Ale to nie je proti tebe.”

i: “Dobre,” povie I-čko, ale len tak na pol úst.

y: “Dobre? Tak čo si zasa ofučaný?” pýta sa Ypsilonko, lebo vidí, že I-čko sa znovu urazil.

i: “Čo by som bol. Nechaj ma na pokoji. Kašlem na teba, s tebou sa nedá.”

y: “Mám ťa nechať na pokoji? Ty ma nechaj na pokoji. Ja kašlem na teba! Ako sa s mnou nedá?”

i: “Nedá, lebo ma zasa len klameš!” I-čko už zasa kričí.

y: “Čo??? Kto ťa chce oklamať?”

i: “A čo potom G? Myslíš, že neviem, že sa vláčiš aj s G?”

y: “G? No to si si teraz vymyslel. Také slovo ani nie je, kde by som bol vedľa G.”

i: “Že nie je? A čo gyps?”

y: “No dobre, tak jedno také existuje.”

i: “Aké jedno? A čo gymnastika?”

y: “Tak dve. Máš pravdu. Ale ja som len naňho zabudol. Dobre, je medzi nimi aj G, lebo aj to je tvrdé. Nechcel som t’a oklamať. Nemusíš sa hneď za všetko rozčuľovať. Platí?”

i: “Tak platí,” súhlasí I-čko.

i: “A ja zasa,” rozhovori sa I-čko, “budem spolu vždy len s Mäkkými: Ď, Ť, Ň, Ľ, Č, Ž, Dz, Dž, Š a J. Dobre?”

y: “Desať,” povie Ypsilon oduto.

i: “Čo desať? Čo zasa máš?”

y: “Máš ich desať. Mojich kamošov je osem. Tvojich desať. To nie je fér,” opakuje Ypsilon.

i: “No počkaj, ale moji majú niektorí oveľa menej slov!” hovorí I-čko. “Lebo nikto sa s nimi nechce dávať dokopy. Tak to sa potom neráta. Mám ich viac ako ty, to je pravda, ale s niektorými som len kedy tedy, alebo skoro vôbec. Napríklad, taký Dz! No povedz mi nejaké slovo, kde by som bol vedľa Dz!”

Ypsilon rozmýšľa.

y: “No fakt. Neviem,” krúti hlavou Ypsilon.

Rozmýšľajú obidvaja.

i: “Ja viem!,” zakričí I-čko. “Dzime!”

y: “Dzime? Však to je po záhorácky!”, namieta Ypsilonko.

i: “No a čo? Však aj záhoráčtina je naša. A keby nebolo záhoráčtiny, nemohol by som sa ako kamarátiť s Dz. A on by ostal sám. Lebo inak sa s ním nehrá skoro nikto, všetci si myslia, že bude čudný. A on je pritom kamoš,” bránil sa I-čko.

Ako sa rozprávali, ani nezistili, ako popri nich rýchlym dlhým krokom presvišťal štíhly Výkričník a už len zďaľky počuli: “No vidíte, že to ide!” A tak zistili, že sa už vlastne dohodli.

Tvrdí:

d, t, n, l, h, ch, g, k

Mäkkí:

d', t', ñ, l', dž, č, ž, dz, c, j

Ako sa nakoniec Ypsilon s I-čkom dohodli?

- a) že Ypsilon sa bude kamarátiť s piatimi písmenami a I-čko s piatimi;
- b) že Ypsilon sa bude kamarátiť s písmenami a I-čko s Otáznikom;
- c) že Ypsilon bude mať kamošov tvrdé spoluhlásky a I-čko mäkké;

Prečo sa Ypsilon skoro urazil znovu?

- a) lebo si spočítal, že jeho kamošov - Mäkkých je spolu viac ako I-čkových;
- b) lebo je hrozne urážlivý;
- c) lebo si spočítal, že jeho kamošov - Tvrdých, je menej ako I-čkových Mäkkých;
- d) lebo si to zle spočítal;

A prečo sa Ypsilon nakoniec prestal hnevať?

- a) lebo mal I-čka rád;
- b) lebo I-čko ho presvedčil, že aj keď sa bude kamarátiť s viac písmenami, ako on, s niektorými z nich sa bude aj tak stretávať dosť málo;
- c) lebo zistil, že si to zle spočítal;
- d) lebo múdrejší ustúpi;

Ďakujeme!

Odpovede, aj otázky, ak máte píšite na messenger **Marta Šimečková**.

Ak nemáte internet, môžete aj volať - prezvoniť **0907 707 150**, zavolá Vám späť.

